

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.7. Molitio contra Tunetum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul XIII.
A.C. 1270.

§. VII.

Molitio contra Tunetum.

p. 461.

In Calaris portum convenit classis sacrorum pugilum, quorum præcipui post Regem S. Ludovicum erant gener ejus Rex Navarræ, Comes Pictaviensis frater illius, Comes Flandriæ, ac Joannes Britannæ Comitis filius natu major. Die sabbati 12 Julii Legatus & Barones congregabantur ad Regem, ut inirent consilium, audirentque, ubi ethnicos impugnarent. Plurimi censebant recta Palestinam vel Ægyptum petendam esse. At Rex se cogitare primum ire Tunetum dixit: quod inopinatum fuit assidentibus Regis rationes erant, prima quidem Regem Tunetanum Christo adjungendi spes in facta, ut vidimus, invitatione nitens; altera desiderium Christianæ fidei revocandæ in illam Africæ oram, in qua olim hæc adeo floruisse. Itaque S. Ludovicus reputabat, si numerosus iste, quem duceret, exercitus Tunetanam subito in oram exscenderet, hanc optimam, quam ejus Rex nancisci posset, occasionem fore accipiendi baptismum sub obtentu servandæ vitæ suæ ac illorum, qui Christiani cum ipso fieri, ac regnum ipsius saluum præstare vellent. Erant præterea, qui Ludovico exponerent, si Rex Tunetanus

tanus Christianam fidem amplecti nollet, Sæcul. XIII.
urbem totamque adeo regionem facillime A. C. 1270.
in potestatem redigi posse. Addebant :

Urbs auro, argento, & opibus immensis
affluit, quippe a longo tempore non ca-
pta: &, quod consequitur, Christianus
exercitus magnas inde capiet utilitates
ad recuperandam Palæstinam. Hanc ut
infestam Sultanus reddat, ex illa homi-
nes, equos, arma trahit: exsiccandus est
fons. Sed quod hanc molitionem forsi-
tan maxime omnium rerum persuasit, e-
rat emolumentum Regis Siciliae Caroli,
qui in dies expectabatur: nam Rex Tu-
netanus tributum ei debitum pendere o-
mittebat.

Guiart.
p. 165.
Duchesne
p. 388.

Statuto molimine Christianus exer-
citus e Calaris portu die Martis 15 Julii p. 550. 552.
profectus die Jovis sequente attigit por-
tum Tunetanum prope ruinas antiquæ
Carthaginis. Exscensione repugnante
nemine facta Regis copiae castra meta-
tæ plures cum Saracenis velitationes
conferebant, cum advecti duo Catalauni Duchesne
Equites Regi significarunt, Regem Tu- p. 389.
netanum omnes Christianos milites mer-
cede conductos jussisse comprehendere, di-
xissetque, se singulos plexurum capite, si
Christianus exercitus Tunetum usque
procederet. Sic affectus ad sanam reli-
gionem hic Princeps erat. Interim mor-
bi, qui copias Gallicas jam ante exscen-
sionem

Sæcul. XIII. fionem invaserant, quotidie augebantur.
 A.C. 1270. Erant potissimum febres acutæ, & dysen-

p. 391.

teria, quas victus noxius, aquæ dulcis penuria, intemperies aëris, climatis calor, & anni tempus creaverant. Joannes Tristanus regis e filiis Niverini Comes 3 Aug. obiit, eumque Ludovicus Regiomontii humari volebat, non in S. Dionysii æde, in qua Reges soli sepelirentur.

Spicil. p. 559 Legatus Radulphus Caprerijs die Jovis septimo ejusdem mensis animam efflavit. Quendam Fratrem Ordinis Prædicatorum suum in locum substituerat: sed plures Jurisconsulti castrenses dubitabant, an id faciendi potestatem habuerit. Philippus Regis filius natu maximus quartana, Rex ipse alvi profluvio, deinde feбри continua laborabat.

Pachym. l. 5.

c. 9.

Jam pessime se habebat, cum Michaelis Palæologi Legatis aures præbuit. Erant duo viri ecclesiastici, suis dignitatibus, meritisque propriis spectabiles, Joannes Veccus Ecclesiæ Constantinopolitanæ Chartophylax, & Constantinus Meliteniota imperatorii Cleri Archidiaconus. Conscensa Valonæ navi ad Siciliæ promontorium Pachynum advecti Regem Franciæ ante Tunetum versari audierant. Eo delatos Rex quantumvis æger ad alloquium admisit, traditasque Imperatoris litteras legit, quibus hic orabat, ut ille Regem Siciliæ fratrem suum mitigaret,

ret, & ab inferendo Græcis bello abdu-
ceret. Ludovicus suum pacis amorem
testificatus, se, si viveret, pro viribus id
acturum spondebat, rogans, ut interea
quieti expectarent. At postridie ad Deum
excessit: & Legati re infecta abierunt.

Sæcul. XIII.
A.C. 1270.

§. VIII.

*S. Ludovicus filio suo salutaria dat
monita.*

Rex S. Ludovicus se morti proximum
videns Philippo filio suo natu maxi-
mo monita præbuit sua manu scripta his
verbis: Dilecte fili! Ante omnia tibi com-
mendo, ut Deum toto pectore ames:
quod ad salutem est necessarium. Cave,
nequid agas, quod ei displiceat: cave
noxam mortiferam! potius omne tormen-
ti genus tibi esset sufferendum. Siquid
adversi tibi Deus immittit, æquo fer ani-
mo, & gratias age: cogita te id meritum,
ac tibi bene cessurum esse! Si rem pro-
speram tibi evenire jubet, gratias ei pa-
lam dicito, ne pejor ex illa per arrogan-
tiam vel alio modo fias: nec enim Dei
dona contra ipsum vertenda sunt. Con-
fiteri crebro, ac delige conscientiaæ arbi-
tros probos doctosque, qui te, quid a-
gendum tibi aut vitandum sit, edocere
sciant: eisque & amicis tuis te libere car-
pendi

Joinville
p. 126.
Observ.
p. 398.
Duchesne.
p. 391.